

KRINGSTUDIE week 51

Onderweg naar Zijn komst; Josafat

Schriftgedeelte: 2 Kronieken20

INLEIDING:

Josafat, koning van Juda, is een van de weinige opvolgers van koning David die positief de geschiedenis zijn ingegaan. Veel van zijn collega's (doorgaans familie) deden wat slecht was in Gods ogen. In plaats van het volk te leiden op Gods weg weken ze daar zelf vanaf en namen het volk mee. Afgoderij en onrecht was het gevolg. Josafat was anders! *2 Kronieken 17: 3 De HEER stond Josafat bij, omdat hij het voorbeeld van zijn voorvader David volgde: hij zocht zijn heil niet bij de Baäls, 4 maar bij de God van zijn voorvader en hield zich - anders dan in Israël gebeurde - aan zijn geboden.* Dat vooronderstelt dat Josafat bereid was te vechten voor de goede (lees: Gods) zaak; hij stelde er een eer in (2 Kronieken 17:6) en God zegende hem. Op enig moment, wordt hij onverwachts belaagd door o.a. Moabieten en Ammonieten die vanuit een verrassende hoek opdoken en op zo'n 40 km waren genaderd. Josafat en zijn leger hadden daardoor eigenlijk geen tijd een verdedigingsplan te bedenken. Als dat al zin had gehad, want de vijand was sowieso sterker. Josafat schrikt zich dan ook wild om vervolgens "als vanzelf" naar God te gaan. Hij roept het volk op te vasten en naar Jeruzalem te komen om raad aan God te vragen. Het moet indrukwekkend geweest zijn toen iedereen zich had verzameld op het door Salomo aangelegde tempelplein en Josafat het volk voor gaat in gebed (vers 5-12). Hij begint met de veelzeggende woorden: *HEER, God van onze voorouders, u bent God in de hemel en u heerst over de koninkrijken van alle volken. In uw hand liggen macht en kracht besloten, niemand kan zich tegen u verzetten* en eindigt met de woorden: *Wij weten niet wat we doen moeten, maar op u zijn onze ogen gevestigd.* Na dat gebed is er een profetie met daarin de geweldige woorden (vers 15) *Jullie hoeven niet bang te zijn voor de grote legermacht die jullie bedreigt, want dit is niet jullie strijd, maar die van God.* Als ze dan de volgende dag de vijand tegemoet gaan is er zoveel geloof én vertrouwen gegroeid dat een zangkoor vooropgaat (vers 21). Je zou kunnen zeggen dat ze over de vijand heen keken en de machtige God zagen. Hij zou hen de overwinning geven. En dat gebeurt ze hoeven er zelf niet voor te vechten.

VRAGEN

1: Wat heeft je geraakt in de preek? Wat sprak je aan? Wat was nieuw voor je? Heeft God iets tegen je gezegd of duidelijk(er) gemaakt? Wat was volgens jou de kerngedachte? Deel dit met elkaar en praat erover door.

2 Wat ga je ermee doen. Bespreek met elkaar welk appèl de tekst en/of de preek op je doen en hoe je dit de komende week gaat betrekken op je (geloofs)leven.

Lees onderstaand gebed

Toen de gemeenschap van Juda en Jeruzalem zich in de nieuwe voorhof van de tempel had opgesteld, trad Josafat naar voren 6 en zei: 'HEER, God van onze voorouders, u bent God in de hemel en u heerst over de koninkrijken van alle volken. In uw hand liggen macht en kracht besloten, niemand kan zich tegen u verzetten. 7 U, onze God, hebt de vroegere inwoners van dit land voor uw volk, Israël, verdreven en het voor altijd aan de nakomelingen van uw vriend Abraham toebedeeld. 8 Zij gingen er wonen en bouwden er een heiligdom voor uw naam, dat ze inwijdden met de woorden: 9 "Wanneer enig onheil ons treft, het straffend zwaard of de pest of een hongersnood, en wij ons voor deze tempel voor u opstellen - in deze

tempel immers woont uw naam - en u in onze ellende aanroepen, aanhoor ons dan en kom ons te hulp." 10 Nu worden wij aangevallen door de bewoners van Ammon, Moab en het Seirgebergte, de gebieden waar de Israëlieten tijdens hun uittocht uit Egypte van u niet doorheen mochten trekken, en die zij daarom voorbijgetrokken zijn en niet hebben vernietigd. 11 En als dank daarvoor trekken ze nu tegen ons op om ons te verdrijven uit uw eigen land, dat u ons in bezit hebt gegeven! 12 God, straf u hen af. Wij zijn niet opgewassen tegen de grote legermacht die ons nu aanvalt. Wij weten niet wat we moeten doen, op u zijn onze ogen gevestigd.'

Opdracht:

Neem voor jezelf een voor jou spannende/beangstigende situatie in gedachte (dat kan gaan van ziekte, mogelijk ontslag, relatieproblemen tot de moeite die we als gemeente hebben mensen te winnen voor Jezus)

Probeer een gebed te schrijven zoals Josafat dat uitsprak (ongeveer 200 woorden) waarbij je benoemt wie God is en hoe Hij zich in jouw leven getoond heeft, wat Hij aan je belooft heeft en sluit je gebed af met een vraag. '